

Четвърто, при всяко положение, дори проверката, извършена от Общия съд, да е правилна (което не е така), същият не е посочил, че съображенията, изложени от Комисията в Съобщение СОМ(2014) 355 окончателен, са издържали проверката за допуснатата явна грешка в преценката. Комисията по-специално не е приложила правилно решение С-34/10 Oliver Brüstle срещу Greenpeace eV и не е преценила последиците от системата на „тройна защита“, която не предоставя етични гаранции (и на практика подтиква държавите членки да снижат своите етични гаранции, за да имат достъп до фондове за изследвания). По-нататък, Комисията е допуснала явна грешка в преценка, като е приела, че осигуряването на достъп до аборт е международно задължение, произтичащо от Програмата за действие на МКНР през 1994 г. и от Целите на хилядолетието за развитие, приети от ООН. Освен това тя неправилно и нелогично е приела, че не отделянето на повече средства за здравните системи на развиващите се страни, които страдат от крещящ недостиг на персонал и средства, а финансирането на организации, които насърчават и извършват аборти в тези страни, ще бъде благотворно за здравето на майките.

Пето, Общият съд неправилно е приел, че европейската гражданска инициатива е за представянето на три конкретни предложения за законодателни промени, а не за защита на достойнството на ембрионите. Така подходът на Общия съд към спорните въпроси е неправилен.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно гражданската инициатива (ОВ L 65, 2011 г., стр. 1).

⁽²⁾ Съобщение СОМ(2014) 355 окончателен на Комисията от 28 май 2014 г. относно европейската инициатива „Един от нас“.

Жалба, подадена на 26 юни 2018 г. от Европейската служба за външна дейност срещу решение, постановено от Общия съд (пети състав) на 13 април 2018 г. по дело T-119/17, Alba Aguilera/ЕСВД

(Дело С-427/18 Р)

(2018/С 341/07)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска служба за външна дейност (представители: S. Marquardt и R. Spas, M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hislaire, avocat, S. Moya Izquierdo, abogada)

Други страни в производството: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Искания

- да се обяви жалбата за допустима и основателна,
- съответно, да се отмени Решението на Общия съд от 13 април 2018 г. по дело T-119/17,
- да се уважат направените в първоинстанционното производство искания от ЕСВД,
- да се осъдят другите страни в производството да заплатят съдебните разноски, направени в първоинстанционното и във въззивното производство.

Основания и основни доводи

Първото основание за обжалване е изведено от грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването от Общия съд на член 1 от приложение X от Правилника за длъжностните лица. Според Общия съд, тази разпоредба налага приемането на Общи разпоредби за прилагане (ОРП) в съответствие с член 110 от Правилника, които се отнасят до приложение X от Правилника в неговата цялост, и по-конкретно до член 10 от него (точки 30 и 31 от обжалваното решение). Законодателят обаче само в член 3 от приложение X изрично е формулирал задължение за приемане на ОРП. За разлика от това, в други разпоредби, като например член 2, алинея 2, член 5, параграф 2, член 8, алинея 1 или членове 10 и 21, същият законодател е предвидил само „условия“ или „подробни правила за прилагане“, определени от органа по назначаването.

Второто основание за обжалване е изведено от грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването от Общия съд на член 10 от приложение X, според която разпоредбата е до такава степен неясна и неточна, че допуска произволна преценка, налагаща приемането на ОРП (точки 28 и 29 от обжалваното решение). Жалбоподателят счита, че член 10 от приложение X осигурява правна рамка, която е достатъчно подробна и с ясни граници на правото на преценка на Органа по назначаването.

Жалба, подадена на 2 юли 2018 г. от Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 23 април 2018 г. по дело T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel/Европейска комисия

(Дело C-436/18 P)

(2018/C 341/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (представители: E. Vermulst, J. Cornelis, advocaten)

Други страни в производството: Европейска комисия, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 23 април 2018 г. по дело T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd./European Commission;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429⁽¹⁾ на Комисията от 26 август 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван в частта относно жалбоподателя и
- да осъди жалбоподателя в производството пред Общия съд по дело T-675/15 да заплати на жалбоподателя в настоящото производство по обжалване съдебните разноски, които е последният е направил в производството по обжалване и в производството пред Общия съд.

При условията на евентуалност,

- да върне делото на Общия съд и
- да не се произнася по съдебните разноски, направени в производство пред Общия съд и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва две основания за отмяна.

Първото е, че обжалваното съдебно решение неправилно тълкува член 2, параграф 7, буква а), второ предложение от Регламент (ЕО) № 1225/2009⁽²⁾ на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност, като при избора на държава аналог извежда от тази разпоредба условие, което не съществува в нейния текст.

Второто, е че като приема, че при прилагането на член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 по принцип не са възможни корекции на нормалната стойност, обжалваното съдебно решение нарушава тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ L 224, 2015 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 343, 2009 г., стр. 51.